

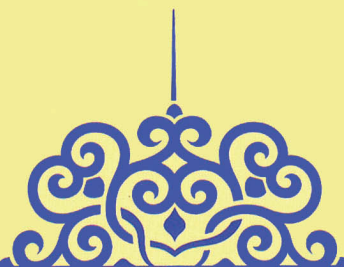
ویژه نامه دانشگاه و خانواده دانشجویان
دی ماه ۱۳۹۰ - دانشگاه کاشان

خانواده

- ◀ ببخشید فقط چند لحظه
- ◀ انتخاب بزرگ
- ◀ شاهزاده در کویر
- ◀ موفقیت های دانشگاه در چند سال اخیر

الہی
چون تو حاضری چہ جویم
و چون تو ناظری چہ گویم.

فقط چند لحظه

آنان همان‌طور که در تحصیل به اساتید، راهنمایی و حمایت آن‌ها احتیاج دارند به حمایت، تشویق، دلگرمی و مشورت و راهنمایی والدین نیز نیازمندند.

نیاز است والدین به فرزندان خود کمک کنند تا تصمیم‌گیری‌های بهتری داشته باشند. به آنان کمک کنند تا بتوانند پیامد و نتیجه کارهای خود را ارزیابی کنند و مسئولیت کارهای خود را بپذیرند. این نکته بسیار مهم است که دانشجویان امروز، گردانندگان آینده کشور خواهد بود و در آینده تصمیم‌گیری‌های بزرگ کشوری را بر عهده خواهد داشت. در سال‌های دانشجویی فرزندان، والدین نگرانی‌های زیادی در مورد فرزند خود دارند. خطرات موجود در جامعه از جمله مصرف، سیگار، مواد، الکل، داروها، ارتباطات ناسالم و نامناسب، پیوستن به گروه‌های ناسالم و... نمونه‌ای از این نگرانی‌ها هستند. بسیار مهم است که والدین به صورت روشن با فرزند خود در این موارد صحبت کنند. انتظارات خود را در مورد اهمیت مراقبت از خود و توجه به خطرات بیان کنند. مهم است برای آنان سخنرانی یا نصیحت نکنند، بلکه نظرات و انتظارات خود را به صورتی روشن، کوتاه، دوستانه و ساده بیان کنند.

دوری از خانواده برای دانشجویان ورودی جدید و دانشجویانی که در شهر دیگری تحصیل می‌کنند، بسیار سخت و دشوارتر از سایر دانشجویان خواهد بود. آنان نیاز دارند که بدانند والدین‌شان در دسترس‌شان هستند و چه در لحظه‌های شادی زندگی و چه هنگامی که در بحران‌ها قرار دارند می‌توانند با آن‌ها صحبت کنند. لذا ارتباط با خانواده تا حد زیادی استرس ورود به دانشگاه را کاهش می‌دهد. وقت گذاشتن برای صحبت با فرزندان، توجه به نظرات آن‌ها، اعتماد، حمایت و راهنمایی و... ابزارهایی هستند که تجربه دانشگاه رفتن فرزندان را برای خانواده‌ها تجربه‌ای اعجاب‌انگیز، هیجان‌انگیز و زیبا خواهد کرد.

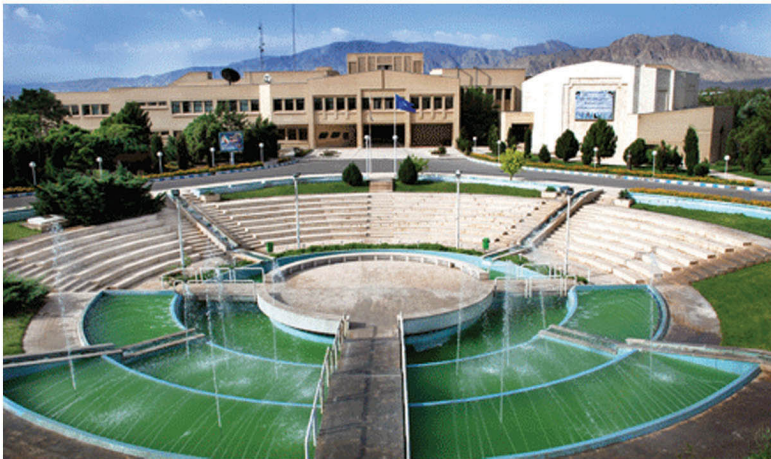
برای بسیاری از دانشجویان، شروع دانشگاه، اولین سال‌های دوری و جدایی از خانواده است. حتی دانشجویانی که در شهر خود تحصیل می‌کنند نیز ممکن است تا به حال، این‌قدر دور از خانواده نبوده‌اند. اطلاعات و آگاهی والدین از وضعیت دانشجویان و کمک‌های خاص آن‌ها کمک می‌کند تا دانشجویان راحت‌تر و سالم‌تر این دوره را طی کنند.

رابطه والدین با فرزندان هیچ‌گاه کم یا قطع نمی‌شود بلکه شکل آن‌ها تغییر می‌کند. پس از قبولی فرزند در دانشگاه نقش والدین از کسانی که نظارت بر کلیه رفتارهای فرزند داشته، مراقب او بوده و بعضی از کارهای شخصی او را انجام می‌داده به یک ناظر مشورت دهنده تغییر می‌کند. روش برخورد والدین با این تغییر، نقش مهمی هم در سلامت خود و هم در سلامت و موفقیت فرزندان دانشجویی آن‌ها بازی می‌کند. در این رابطه برخوردهای والدین متفاوت است. بعضی والدین به گونه‌ای با دانشجو رفتار می‌کنند که گویی طفل کوچکی است و بدون والدین دچار مشکلات شدید می‌شود. این والدین با چسبندگی به فرزند، تغییر رشدی طبیعی سن فرزندان‌شان را انکار می‌کنند. عده‌ای دیگر، بر عکس مورد فوق، برخورد افراطی دیگری دارند. آنان بر این

اساس که فرزندان بزرگ شده‌است با فرض اینکه او یک دانشجویست پس از عهده‌ی مسایل خود بر می‌آید او را رها می‌کنند. عده‌ای دیگر برخورد میانه‌تری اتخاذ می‌کنند. آنان می‌پذیرند که فرزندان باید به سوی استقلال حرکت کنند ولی این فرآیند را امری تدریجی می‌دانند. به همین دلیل به همان اندازه‌ای که دانشجو، توانایی استقلال بیشتری می‌یابد، به او این فرصت را می‌دهند ولی ارتباط خود را با او قطع نمی‌کنند. حرکت به سوی استقلال همراه با نیاز به خانواده است. استقلال، خودکفایی، پذیرش مسئولیت و...

از جنبه‌های مختلف رشدی است که در دانشگاه پرورش بیشتری می‌یابد دانشجویان در دانشگاه می‌آموزند که بتوانند با اتکاء و وابستگی به دیگران زندگی و تحصیل خود را ادامه دهند.

بخشی از موفقیت های دانشگاه در چند ماه اخیر

دانشجو در آینده کشور نقش و مسئولیت دارد و باید تعهدی در این زمینه در خود احساس و برای آن تلاش کند.

کسب رتبه نخست تیم دانشجویان مهندسی شیمی دانشگاه کاشان در مسابقات کشوری ماشین های کمیکار و راهیابی به مسابقات جهانی در ششمین دوره مسابقات کشوری ماشین های کمیکار، تیم دانشجویان رشته مهندسی شیمی دانشگاه کاشان، رتبه نخست این دوره از مسابقات را کسب و به مسابقات جهانی راه یافت.

مقام سومی تیم خودروی دانشگاه کاشان در مسابقات طراحی خودروی هیبریدی دانشگاه صنعتی شریف مسابقات ملی طراحی ماشین در تاریخ ۱۸ مهرماه در مجموعه ورزشی آزادی و با حضور ۲۱ تیم از دانشگاه های مختلف کشور شروع و در ۲۱ مهرماه به پایان رسید. تیم خودرو هیبریدی شاہب دانشگاه کاشان متشکل از ۲۳ نفر از دانشجویان مهندسی مکانیک و برق عنوان سومی این مسابقات را به خود اختصاص داد.

این دوره از مسابقات با همکاری انجمن مهندسی شیمی ایران در واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد اسلامی تهران با شرکت ۶۱ تیم از تمام دانشگاه های کشور برگزار شد. پس از دو روز رقابت تیم ماشین شیمیایی کمیکار دانشگاه کاشان به نام «تیلار»، توانست با طی مراحل مختلف مسابقه، قهرمان این دوره از مسابقات شود. این تیم دانشجویی با موفقیت در این دوره از مسابقات، به حضور و راهیابی در مسابقات جهانی ماشین های کمیکار نایل شد. سازندگان، این ربات شیمیایی را با هدف تولید سوخت پاک و سالم و کاهش هزینه انرژی در مدت حدود پنج ماه تولید کرده اند.

دانشجو در آینده کشور نقش و مسئولیت دارید و باید تعهدی در این زمینه در خود احساس و برای آن تلاش کند.

نشریه معماری ایرانی دانشگاه کاشان اعتبار علمی پژوهشی اخذ کرد

نشریه معماری ایرانی دانشکده معماری هنر دانشگاه کاشان از کمیسیون نشریات علمی کشور (وزارت علوم، تحقیقات و فناوری) اعتبار علمی پژوهشی اخذ کرد. دکتر علی عمرانی پور، این مجله را نخستین مجله تخصصی در زمینه معماری ایرانی برشمرده و افزود: با توجه به ماهیت معماری ایرانی که همه عرصه‌های مختلف هنر، دانش و فن را در بر می‌گیرد، محورهای پذیرش مقاله در این مجله به صورت بین رشته‌ای تعریف شده است.

انجمن علمی باستان‌شناسی، انجمن برگزیده در بخش پژوهشی جشنواره حرکت

چهارمین جشنواره ملی حرکت با حضور نمایندگان از بیش از ۷۰ دانشگاه دولتی در بخش‌های مختلف تألیف و ترجمه کتاب، آموزشی، کارآفرینی، پژوهشی، نشریه، ترویجی، اختراع و ابتکار برگزار شد. انجمن علمی باستان‌شناسی دانشگاه کاشان به عنوان انجمن برگزیده در بخش پژوهشی انجمن‌های علمی کشور در چهارمین جشنواره ملی حرکت معرفی شد.

دانشجو یعنی کسی که ناظر به آینده، و متعلق به آینده است؛ آینده هم متعلق به اوست.

واقعیت این است که دانشگاه خوب یا بد در کشور وجود ندارد. بعضی از دانشگاه‌ها قدیمی‌تر یا مشهورترند و بعضی دانشگاه‌ها کمتر مورد توجه قرار می‌گیرند. نکته مهم میزان موفقیت و پیشرفت در دانشگاه است و این چیزی است که فقط به دانشگاه بستگی ندارد بلکه تحقیقات نشان داده است دانشجویانی به موفقیت‌های بالایی دست می‌یابند که دارای پشتکار، انگیزه‌ی درونی قوی، هدف‌گزینی صحیح، مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی و گروهی، سلامت جسمانی و روانی، فعالیت بیشتر در برنامه‌های کلاسی و تحصیلی و... هستند. شاهد این ادعا دانشجویانی هستند که با رتبه‌های عالی در دانشگاه‌های مشهور پذیرفته شده‌اند ولی دارای مشکلات تحصیلی هستند و در عوض بسیاری دانشجویانی که در دانشگاه‌های غیر مطرح به موفقیت‌های چشمگیری رسیده‌اند. با دقت و مشاوره مناسب به فرزندان‌تان کمک کنید جای خالی خود را در موفقیت‌های دانشگاه کاشان پر کنند.

کسب مقام سوم تیم دانشجویان دختر دانشگاه کاشان در دومین المپیاد ورزشی دانشجویان نخبه علمی کشور

تیم دانشجویان دختر دانشگاه کاشان در دومین مسابقات المپیاد ورزشی دانشجویان نخبه علمی کشور مقام سوم را کسب نمودند. این مسابقات در چهار رشته دارت، فریز بی، چرخ تانک و کفش پیاده روی در دو بخش دختران و پسران برگزار شد و تیم دختران دانشگاه کاشان در رشته چرخ تانک مقام سوم از این دوره مسابقات را کسب کردند.

امروز وظیفه دانشجویست که تلاش کند و هدف این تلاش هم عبارت است از عزت بخشیدن به اسلام و استقلال بخشیدن به ایران اسلامی. باید کشور را از همه جهت مستقل کنند.

رونمایی از خودرو هیبریدی شهاب دو دانشگاه کاشان خودرو هیبریدی (برق و بنزین) چهارسرنشین با عنوان «شهاب دو» که توسط تیم دانشجویان گروه مهندسی مکانیک و برق دانشگاه کاشان طراحی و ساخته شده، رونمایی شد. دکتر مجید منعم‌زاده ابراز امیدواری کرد: تا با ساخت این خودرو هیبریدی و تلاش بیشتر دانشجویان گروه خودروسازی شهاب، این دانشگاه بتواند در مسابقات دانشجویی رتبه نخست را کسب کند.

ضریب هوشی و حافظه و استعداد شخصی نیست. این ها ثروت های ملی است. به جوانان کمک کنید این امانت و سرمایه های خداداد را برای کشور، ملت و خانواده استفاده کنند.

انتخاب بزرگ

در اسلام به انسان جوان می‌گوییم رشید؛ یعنی انسانی که رشد کرده و انتخاب بزرگ انجام می‌دهد و به اهداف واقعی و عمیق و به ابزاری که او را به هدفش می‌رساند، فکر می‌کند. حال اگر جوانی تمام انتخاب و آرزویش این باشد که مثلاً بتواند در کنکور قبول شود، آیا این انتخاب برای او یک انتخاب بزرگ است؟ آیا این جوان، انتخابی مناسب جوانی‌اش کرده است و یا این کار، در عین این که می‌تواند ضروری باشد، کار بزرگی نیست و او انتخاب مناسب جوانی‌اش نکرده است؟ آری! این انتخاب و امثال این انتخاب‌ها هیچ کدام بد نیست، ولی اگر دقت شود، ملاحظه می‌کنید که انتخابی در شأن یک جوان و به‌عنوان یک انتخاب بزرگ برای او نیست. و حتماً توجه خواهید داشت که اگر جوان، انتخاب مناسب با شأنش نکرد، جوانی شکست خورده و مأیوس است و خیلی زود این شکست و یأس در زندگی‌اش ظاهر می‌شود.

اگر جوانی، قبول شدن در کنکور را انتخاب بزرگ خود بداند، یعنی هدف اصلی‌اش این است که برود دانشگاه، خوب وقتی دانشگاه رفت باید واحد درسی بگیرد، و بعد واحدها را بگذراند، بعد چی؟! بعد فارغ‌التحصیل شود و شغلی پیدا کند و بعد ازدواج کند و بچه‌دار شود، بعد چی؟! بچه‌هایش بزرگ شوند و آن‌ها را به مدرسه و دانشگاه بفرستد و شغلی برای آن‌ها پیدا کند، بعد آن‌ها را زن بدهد و یا به خانه شوهر بفرستد، بعد چی؟! بعد هم بمیرد... حال آیا این واقعاً یک انتخاب بزرگ برای زندگی است؟! بحث بر سر این است که آیا ما حق داریم امری چنین محدود را انتخاب بزرگ زندگیمان قرار دهیم؟! آیا این انتخاب، انتخاب بزرگ است یا نه؟! و اگر جوان انتخاب بزرگ زندگی‌اش را چنین چیز کوچکی قرار بدهد، چه می‌شود؟

جوان کیست؟ کسی که اولاً؛ انتخاب‌هایش واقعی است، ثانیاً؛ انتخاب بزرگ می‌کند، چرا؟ چون انسان بزرگ است، انسان ابدی است، انسان ابدی اگر انتخاب بزرگ نکند، به عمر و جوانیش خیانت کرده است. آن وقت چه می‌شود؟ یأس او را می‌گیرد، چون جواب نیاز روحی خود را نداده است روحش می‌خواسته تا ابدیت وسعت بگیرد ولی او خود را مشغول چیزهای سطحی و محدود کرده است.

استاد اصغر طاهرزاده

این یک قاعده است که انسان به اندازه‌ای که صحیح فکر کند، صحیح عمل می‌کند. به همین جهت، کسانی که خیلی کارکنند ولی خوب فکر نکنند، کارشان ضد خودشان می‌شود.

ما انسان‌ها در زندگی سه مرحله داریم: کودکی، جوانی و پیری؛ کودکان چرا کودکنند؟ یعنی ما از کجا می‌فهمیم که یک کسی کودک است؟

از آن جایی که می‌بینیم انتخاب‌هایش بچه‌گانه است. حال اگر شخص بزرگی همان انتخاب‌های کودک را داشت، مورد تمسخر و اعتراض بقیه واقع می‌شود، چرا؟! چون شخص بزرگی است که انتخاب‌هایش بچه‌گانه بوده است. در حالی که نباید چنین انتخاب‌هایی را در این مرحله از زندگی‌اش داشته باشد. حالا ببینیم در مقابل کودکان که انتخاب‌هایشان سطحی و زودگذر و برای سرگرمی است، پیرمردها و پیرزن‌ها را ببینیم، آیا این‌ها می‌توانند انتخاب‌های بزرگ بکنند؟! مثلاً به یک پیرمرد نود ساله بگویید آیا حضری یک مؤسسه تأسیس کنی و در آن جوانانی را تربیت نمایی، که به دانشگاه بروند، بعد برایشان تعدادی کارخانه بسازی و این‌ها مهندسان آن کارخانه‌ها بشوند...؟! خواهید دید که اصلاً طاقت شنیدن چنین برنامه وسیعی را هم ندارد، چه رسد بخواهد عمل کند. خدا هم از او نخواست است، اگر هم بخواهد چنین کاری را برنامه‌ریزی کند و شروع نماید، ممکن است مورد تمسخر واقع شود که پیرمرد نود ساله چه آرزوهایی در سر می‌پروراند. به اصطلاح می‌گویند: «سر پیری و معرکه‌گیری!» پس بخوبی روشن است که عموماً انسان‌ها در سن پیری نمی‌توانند انتخاب‌های بزرگ بکنند، پس ملاحظه کردید که خصوصیات دو مرحله از زندگی انسان‌ها - یعنی مرحله کودکی و پیری - طوری است که انتخاب‌هایشان معمولاً محدود و سطحی است.

از آن چه گفتیم می‌توان نتیجه‌گیری کرد که «روحیه هر انسانی را انتخاب‌هایش مشخص می‌کند»، حال باید ببینیم بر اساس همین قاعده، جوان به چه کسی می‌گویند؟

جوان؛ کسی است که انتخاب‌های بلند می‌کند. این یک قانون است و اگر چنین نکند، یا کودک است یا پیری شکسته و فرتوت. جوان باید انتخاب بزرگ داشته باشد، باید انتخاب وسیع و عمیق و همه‌جانبه داشته باشد.

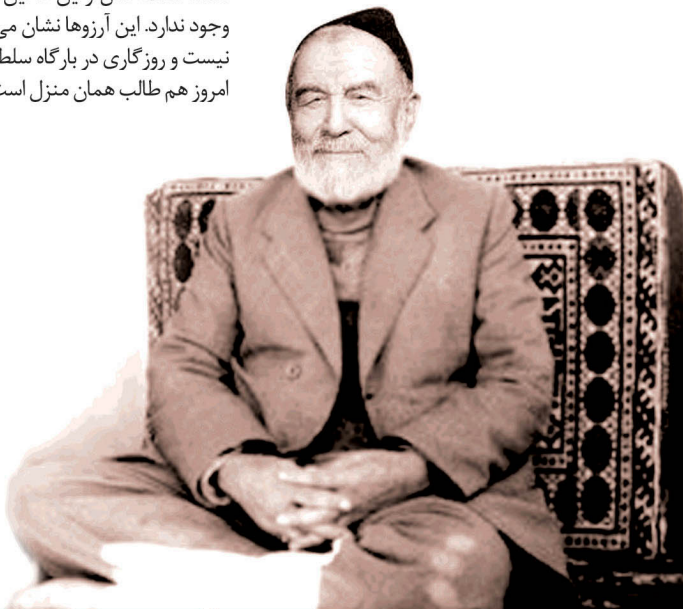
شاهزاده‌ای در کویر

پادشاهی که یک پسر نازپرورده در دربار داشت، دید اگر تا آخر کار، شاهزاده در این ناز و نعمت بماند، لیاقت جانشینی او را نخواهد یافت و روزی که به قدرت برسد، مردم را در زحمت می‌گذارد و به آنها زور گویی می‌کند این بود که به مأمورانش دستور داد به بهانه‌ی گشت و تماشا او را به کویر خشک و دورافتاده‌ی در کنار ده ویرانه‌ی بیرند و رها کنند و بازگردند.

آنها هم همین کار را کردند. شاهزاده که با آن لباس‌های اشرافی تنها در کویر مانده بود، قدم می‌زد و با خود حرف می‌زد و مردم آبادی‌های اطراف را که رد می‌شدند، به جای خدمه‌ی کاخ می‌گرفت و به آنها امر و نهی می‌کرد که تخت مرا فلان جا بزنید و صبحانه‌ی مرا بیاورید... مردم اول گفتند او دیوانه است؛ اما دو سه نفر افراد عاقل و فهمیده‌ی آبادی که او را دیدند، فهمیدند که این لباس‌های اشرافی و این خواسته‌ها تناسبی با کویر ندارد و این پسر باید شاهزاده باشد و از جایی آمده باشد که این چیزها در آنجا برایش فراهم بوده است. این سلیقه‌ی انسان که هر چه می‌خواهد بخرد، هر چند هم که فروشنده جنس خوب و بادوامی را به او عرضه کند، باز می‌پرسد بهتر و بادوام‌ترش را نندارید، و ازدواج که می‌خواهد

کجا آمده و در درون ما مخفی شده است؟ خواسته‌های اصلی انسان هیچ یک در عالم طبیعت یافت نمی‌شود؛ ثروت بی‌نهایت، قدرت بی‌نهایت، عمر بینهایت و... او مثل ملوک زاده‌ای است که او را به دهی برده و رها کرده‌اند و او با خود حرف می‌زند و آرد چیزهایی را می‌دهد که در کاخ داشته است، غافل از این که این‌جا ده است و آن چیزها در ده وجود ندارد. این آرزوها نشان می‌دهد انسان اهل ده طبیعت نیست و روزگاری در بارگاه سلطان هستی می‌زیسته است و امروز هم طالب همان منزل است.

میرزا اسماعیل دولابی

فرزندم این چنین باید بود

پسر، محمداً تو در این ساعت که ده و بیست و سه دقیقه است، داری به فیلم کمدی نگاه می کنی و از کلمه‌ی رمز «بوی باران می آید، بد جوری بوی باران می آید» به خنده افتاده‌ای. و من گریانم که خنده‌های من و تو و سرور و ابتهاج ما از چیست؟ و سرگرمی‌های من و ما با چیست؟ این نکته را می نویسم تا بعدها برای تو توجهی باشد، که مؤمن عاشق، این قدر فرصت سرگرمی ندارد

تمامی هستی به تو منتهی می شود و تو باید به خدای هستی منتهی شوی: «إِنِّ إِلِي رَبِّكَ الْمُنْتَهَى» ؛ که این آیه درخور تأمل بسیار است.

بابا! در این نکته تأمل کن، ببین در برابر آنچه به دست می آوری، چه از دست می دهی. در این محاسبه، خودت را در نظر بگیر. تمام باخت ما از این جاست که خودمان را به حساب نمی آوریم! فقط حساب می کنیم چه به دست آورده‌ایم و نمی بینیم چه از دست داده‌ایم. آنچه افتخار پیرزن‌های مهربان و ساده و بی توجه است، همان رنج و غصه‌ی تاجری است که می داند چه از دست رفته و از جلوه‌های بدست آمده مغرور نمی شود.

خدا اراده کرده و می خواهد که ما راحت باشیم؛ «يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ» ۲. و این یسر، یسر وجود ماست، نه یسر کارها و امور؛ چون کارها برای کسانی راحت می شود که وجودشان راحت شده باشد. فراغت برای کسانی است که به وسعت قلب و سعه‌ی صدر رسیده باشند.

این‌ها، کارهایی است که باید همیشه با آن‌ها باشی:

- بیداری شب و جمع‌بندی کارهای روز و برنامه‌ریزی برای فردا...
- احسان و اطعام و گذشت، آن‌هم بدون تکلف و با حساب
- انس با خدا و تضرع و محاسبه‌ی کارها با عنایت‌های خدا و مقایسه‌ی اعمال خود، با نعمت‌های او
- انس با قرآن و قرائت بسیار تا زمینه‌ی آشنایی با معنا و روح قرآن فراهم شود.
- انس با حدیث و کلام معصوم تا به احاطه برسی و به جمع‌بندی احادیث موفق شوی
- فقه به معنای وسیع فقه در دین، نه آشنایی با احکام، به تنهایی.
- آشنایی با گذشته و حال و درک وضعیت و موقعیت کنونی و بینش تاریخی، اجتماعی، سیاسی.
- و عهده داری کارهای بزرگ و همت بسیار.

بخشی از نامه علی صفایی حائری به فرزندش